

พรทั้งหมดเป็นสิทธิ์โดยกำเนิดของลูก

บัฟดาดามีความยินดีและพอใจที่ได้เห็นการพบปะของพ่อกับลูกๆ ตั้งแต่ยุคทองแดงเป็นต้นมา การพบปะทั้งหมดที่เกิดขึ้นในรูปพิเศษบนริมฝั่งแม่น้ำไดแม่น้ำหนึ่ง และในการปรากฏตัวของเทพไคเทพหนึ่ง เพียงชิพราตรีเท่านั้นที่ได้รับการเฉลิมฉลองในความทรงจำระลึกถึงพ่อ อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่มีคำแนะนำของพ่อ การพบปะในยุคทองแดงเป็นการพบปะของบักกัต(ผู้ที่จงรักและศรัทธา)กับรูปปั้นเทพ แต่นี่เป็นการพบปะของพ่อกับลูกที่ริมฝั่งแม่น้ำที่ยิ่งใหญ่กับมหาสมุทร การพบปะเช่นนั้นจะไม่เกิดขึ้นในเวลาอื่นตลอดทั้งวงจร ลูกรู้เห็นเป็นพยานของการพบปะทั้งสองในมยุบัน หนึ่งคือการพบปะของบัฟกับดาดา มหาสมุทรกับแม่น้ำที่ยิ่งใหญ่ และสองคือการพบปะของบัฟดาดากับลูกๆ ลูกได้เฉลิมฉลองการพบปะนี้แล้ว การพบปะนี้จะมีการขยายตัวต่อไป ลูกเฝ้าแต่ทำงานรับใช้เพื่อทำให้มีการเติบโต ดังนั้นจะต้องมีการเฉลิมฉลองการเติบโตและการพบปะ

บัฟและดาดาได้มีการสนทนาจากใจถึงใจระหว่างกัน บราห์มากล่าวว่า จำนวนของบราห์มินจะเฝ้าแต่เติบโตอย่างต่อเนื่อง จนกว่าจะสิ้นสุดไฟบูชายัญ อย่างไรก็ตามพร้อมกับการขยายตัว วิธีของการเฉลิมฉลองการพบปะในรูปที่มีตัวตนในโลกที่มีตัวตนจะต้องเปลี่ยนไปใช่ไหม? มีความแตกต่างในการใช้บางสิ่งที่ลูกยึดมาชั่วคราวกับบางสิ่งที่เป็นของลูก ลูกสามารถใช้สิ่งที่เป็นของลูกตามที่ต้องการ ในขณะที่ร่างที่มีตัวตนในชาติเกิดสุดท้ายนี้ที่ลูกยึดมาใช้ ลูกจะต้องพิจารณาวิธีการใช้สิ่งที่เก่าที่ได้ยึดมา พ่อ ชีวียัมและกล่าวว่า ตามการเติบโตการพบปะสามวิธีในสามความสัมพันธ์จะต้องเปลี่ยนไป และสิ่งนี้จะเป็นอย่างไ?

จากรูปที่เป็นพ่อ สิทธิพิเศษของลูกคือโทธิพิเศษของการพบปะ จากรูปที่เป็นครู ลูกได้รับบารัต จากรูปที่เป็นสัจกูร ลูกได้ถูกพาไปอยู่เหนือทุกสิ่งด้วยการมองเพียงแวบเดียว นั่นคือ ด้วยจิตสดีที่เต็มไปด้วยความรักทางจิตของการพบปะที่อะแวค(ที่ละเอียดอ่อน) การต้อนรับและการพบปะจะเกิดขึ้นเช่นนี้ต่อไปในลักษณะนี้สำหรับลูกๆ ที่ยังต้องมา ทุกคนมีความคิดของการได้รับพร บัฟดาดาพูดว่า เมื่อลูกเป็นลูกของผู้ประทานพร พรทั้งหมดจึงเป็นสิทธิ์โดยกำเนิดของลูก ไม่ใช่เพียงแค่เวลานี้เท่านั้นแต่ในช่วงเวลาที่ลูกถือกำเนิดผู้ประทานพรได้ให้พรแก่ลูก ผู้สร้างโชคได้กำหนดเส้นโชคที่ไม่สูญสลายในดวงชะตาของลูก ในชีวิตทางโลกเช่นกัน พวกเขาเขียนผังดวงชะตาก่อนจะมีพิธีตั้งชื่อ พ่อผู้ประทานโชคและผู้ประทานพรและแม่บราห์มาได้ลากเส้นโชคของพรทั้งหมดและโชคที่ไม่สูญสลายตั้งแต่ช่วงเวลาที่ลูกเกิดมา ก่อนลูกจะได้ชื่อว่า บราห์มา กุมารและกุมารี พวกเขาได้สร้างผังดวงชะตาของลูกแล้ว ลูกได้รับพรคุ้มครองตลอดไป ลูกๆ ที่เป็นตัวของการจดจำระลึกถึงคือผู้ที่ได้รับพรทั้งหมดเสมอ ลูกคือลูกๆ ที่เป็นตัวของการจดจำระลึกถึง ลูกยังขาดสิ่งใดที่ลูกต้องได้รับหรือไม่? บัฟและดาดามีการสนทนาจากใจถึงใจเช่นนั้น เหตุใดห้องประชุมนี้ถูกสร้างขึ้นมา? เพื่อที่ว่าบราห์มินสามถึงสี่พันคนสามารถที่จะมาและเพื่อที่ว่ากรพบปะเหล่านี้สามารถขยายตัวได้ต่อไป ดังนั้นจงเฝ้าแต่เติบโตให้มากยิ่งขึ้น บาบามีได้พูดกับลูกเมื่อท่านพูดมุรลีใช่ไหม? ใช่ สายตาของบาบานั้นควรจะทอดมองมาที่ลูก สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดจะได้รับการตอบสนอง

เวลานี้จะต้องมีคิวแถวจากอาบู ต้องมีการเติบโตอย่างมากเช่นนั้น หรือลูกคิดว่ามีแต่ลูกไม่กี่คนก็พอแล้ว ผู้รับใช้จะละทิ้งทุกสิ่งเพื่อตนเองอยู่เสมอและมีความสุขในการรับใช้ผู้อื่น แม้จะมีประสบการณ์ในงานรับใช้ ลูกแม้กระทั่งละทิ้งการนอนของลูกและแกว่งไกวลูกของลูกในตักของลูก ดังนั้นด้วยการเจริญเติบโตที่ลูกได้ช่วยนำมา ลูกจะสามารถทำให้ผู้ที่มาได้รับส่วนแบ่งของพวกเขาใช้หรือไม่?

เวลานี้ บัฟดาดาได้จับเส้นคำพร่าบนทั้งหมดของลูกๆ ชาวบารัต ตราบเท่าที่ร่างกายที่ลูกยึดมาใช้สามารถเป็นเครื่องมือได้ บาบาคจะตอบคำพร่าบนของทุกคนต่อไป อัจชะ

แต่ผู้ที่สัมผัสกับความรักทางจิตและการพบปะทางจิต แต่ดวงวิญญาณที่มีโชคที่สูงส่งที่ไม่สูญสลายที่เต็มไปด้วยพรตั้งแต่ช่วงเวลาที่พวกเขาเกิดมา แต่ผู้สละละทิ้งที่ยิ่งใหญ่ที่ได้รับโชคผ่านการสละละทิ้ง แต่ลูกผู้ที่มีโชคหลายล้านเท่าเช่นนั้น แต่

ลูกที่มาจากทุกหนแห่งที่โหยหาความรัก บัพดาความรัก ระลึกถึง และนมัสเต

คำพูดที่มีค่าเหลือส่นของอะแวคบัพดาที่ต่อผู้เป็นแม่

บัพดาพูดไม่กี่คำเป็นพิเศษโดยเฉพาะสำหรับผู้ทำงานรับใช้สองทางที่เป็นเครื่องมือพิเศษ ต่อผู้เป็นแม่ที่มีความรัก ดังนั้นรักษาของขวัญที่เป็นคำสอนของพ่อไว้กับลูกอย่างสม่ำเสมอ

มีสำนึกของการอยู่อย่างละเอียดอ่อนอยู่เสมอเวลาแม้กระทั่งในขณะที่อยู่ในโลก มีสำนึกของการเป็นผู้รับใช้อยู่เสมอ มีสำนึกของการเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์อยู่เสมอ มีความรักทางจิตและมีความรู้สึกของการให้คุณประโยชน์สำหรับทุกคน และมีความปรารถนาดีที่จะทำให้พวกเขาสูงส่ง เช่นที่ลูกมองและพูดกับดวงวิญญาณมากมายด้วยสายตาของการรับใช้พวกเขา ในทำนองเดียวกัน จงเฝ้าแต่มีปฏิสัมพันธ์กับดวงวิญญาณที่เป็นเครื่องมือของครอบครัวทางโลกของลูกด้วย อย่าได้มีขีดจำกัดในความรู้สึกที่ว่า: ลูกและสามีของฉันควรได้รับคุณประโยชน์ ขอให้ฉันให้คุณประโยชน์สำหรับทุกคน เมื่อมีจิตสำนึกของ “ของนั้น” ลูกจะไม่สามารถให้จิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณและจิตที่เต็มไปด้วยคุณประโยชน์แก่พวกเขาได้ ความปรารถนาที่ลูกส่วนใหญ่วางอยู่เบื้องหน้าบัพดานั้นก็คือ ลูกของลูกควรจะเป็นคนเปลี่ยนแปลง หรือที่สามีของลูกควรจะทำให้ความร่วมมือ หรือสมาชิกในครอบครัวควรจะเป็นมิตรร่วมทางของลูก อย่างไรก็ตาม เหตุใดลูกถึงมีความปรารถนา และพิจารณาว่าดวงวิญญาณเหล่านั้นเป็นของลูกเท่านั้น? เพราะกำแพงของความมีขีดจำกัดนี้ ความปรารถนาดีที่เต็มไปด้วยคุณประโยชน์ของลูกจึงไปไม่ถึงดวงวิญญาณเหล่านั้น เหตุนี้เองแม้ว่าความคิดของลูกอาจจะดี หากวิธีไม่ถูกต้องแล้ว สิ่งนี้จะมีผลได้อย่างไร? ด้วยเหตุนี้คำพร่ำบ่นนี้จึงยังคงมีต่อไป โดยการรักษาสายตาที่มีจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณและมีทัศนคติของความสัมพันธ์นั้นพี่น้อง ลูกจะได้รับผลของความปรารถนาดีที่ลูกมีต่อดวงวิญญาณใด ๆ อย่างแน่นอน ดังนั้นอย่าได้เหน็ดเหนื่อยต่อความพยายาม อย่าได้ท้อแท้หมดกำลังใจด้วยการคิดว่าลูกได้เพียรพยายามอย่างมากและบุคคลนั้นจะไม่เปลี่ยนแปลง ให้สติปัญญาของลูกมีศรัทธา ละวางจากจิตสำนึกของ “ของนั้น” ในความสัมพันธ์และเฝ้าแต่ก้าวต่อไป บางดวงวิญญาณใช้เวลาที่จะสะสางบัญญัติกรรมของปกติ(ความรักและศรัทธา)ของพวกเขาและประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเขาจากพระเจ้า ดังนั้นจงอดกลั้น อยู่อย่างมั่นคงบนที่นั่งของผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและอย่างได้ท้อแท้ใจหมดกำลังใจ เฝ้าแต่ให้ความร่วมมือของความสงบและพลังกับดวงวิญญาณ ความสำคัญของลูกผู้ทำงานรับใช้ทั้งสองทาง ลูกที่เป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ที่อยู่อย่างมั่นคงในสภาพเช่นนั้นและมีความรู้สึกทางจิตต่อครอบครัวทางโลกนี้ยิ่งใหญ่มาก รู้ถึงความสำคัญของตนเอง! ดังนั้นสองสมญาที่ลูกจะจดจำคืออะไร?

ผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นและเป็นตัวของความทรงจำระลึกถึงสำหรับความสัมพันธ์ที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก สอง “ฉันเป็นของพ่อและท่านคือมิตรร่วมทางของฉันอย่างสม่ำเสมอ” ลูกต้องเติมเต็มทุกความสัมพันธ์กับพ่อ ลูกจะสามารถจดจำสิ่งนี้ได้ใช่หรือไม่? เพียงแค่จดจำสองสิ่งนี้โดยเฉพาะ ลูกซัดดีและพันดาวาสทั้งหมดควรคิดว่าบัพดากำลังพูดกับลูกแต่ละคนเป็นส่วนตัว ลูกทุกคนต้องคิดเกี่ยวกับสิ่งที่บาบาได้พูดกับลูกเป็นการส่วนตัว ในขณะที่อยู่ในที่ชุมนุมบัพดาพูดกับผู้ครองเรือนโดยเฉพาะเป็นการส่วนตัว บาบากำลังพูดเป็นการส่วนตัวต่อสาธารณะ ลูกเข้าใจไหม? ท่านกำลังให้ความรักกับลูกแต่ละคนไม่น้อยไปกว่ากัน ด้วยเหตุนี้ลูกจึงมาใช้หรือไม่? เพื่อที่ลูกจะได้รับความรักและของขวัญ ลูกกลับมาสดชื่นด้วยสิ่งนี้ใช่หรือไม่? มหาสมุทรแห่งความรักกำลังให้เหมือนแห่งความรักที่ไม่มีวันสิ้นสุดแก่ดวงวิญญาณที่มีความรักแต่ละคน ยังมีสิ่งใดที่ต้องทำอีกไหม? การพบปะ การพูดคุย และการได้รับ นี่คือทั้งหมดที่ลูกต้องการใช่หรือไม่? อ้อชะ

แต่ผู้ที่ละวางจากความสัมพันธ์ที่มีขีดจำกัดทั้งหมด แต่ผู้ที่มีค่าต่อความรักของพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอ แต่ผู้ที่เอาชนะความผูกพันยึดมั่น แต่ผู้ที่เป็นตัวของสำนึกของการให้คุณประโยชน์โลก แต่ผู้ที่มีชัยชนะที่สติปัญญามีศรัทธาอย่างสม่ำเสมอ แต่ผู้ที่อยู่อย่างไม่สั่นคลอนและอยู่เหนือความปั่นป่วนทั้งหมด แด่ดวงวิญญาณที่สูงส่งเช่นนั้น บัพดา รัก ระลึกถึง และนมัสเต

บัพดาพบกลุ่มต่างๆ

1) ลูกมีประสบการณ์ว่าตัวลูกเองเป็นมิตรร่วมทางของพ่ออย่างสม่ำเสมอหรือไม่? ผู้ที่มีพ่อผู้ทรงพลังอำนาจเป็นมิตรร่วมทางจะได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดอยู่เสมอ ไม่มีมายาประเภทใดสามารถมาอยู่เบื้องหน้าของเขได้ เขาได้อำลามาแล้ว ลูกไม่ได้ให้การต้อนรับมายาใช่ไหม? ผู้ที่อำลามาจะได้รับการแสดงความยินดีจากพ่อในทุกย่างก้าว หากลูกไม่อำลาเธอ

ลูกจะต้องร้องไห้ด้วยความทุกข์ทรมานครั้งแล้วครั้งเล่า: มันควรทำอะไร? มันควรทำสิ่งนี้อย่างไร? ดังนั้นเป็นผู้ที่อ้าใจอยู่เสมอและจึงได้รับการแสดงความยินดี ลูกคือผู้มีโชคแห่งความสุขเช่นนั้นใช่หรือไม่? ทุกย่างก้าวของลูกอยู่กับพ่อ ดังนั้นขอแสดงความยินดีกับลูกด้วยเช่นกัน รักษาความสุขไว้เสมอที่พระเจ้าเองกำลังแสดงความยินดีกับลูกดวงวิญญาณ ลูกได้รับในสิ่งที่ลูกไม่เคยคิดมาก่อน ลูกได้มาซึ่งพ่อดังนั้นลูกจึงได้มาซึ่งทุกสิ่ง ลูกได้กลายเป็นตัวของการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด จดจำโชคนี้ไว้อย่างสม่ำเสมอ

2) ลูกทุกคนอยู่อย่างซึมซับอยู่ในความรักต่อพ่อผู้เดียวใช่หรือไม่? เช่นที่ลูกหลอมรวมอยู่ในมหาสมุทร ในทำนองเดียวกัน ลูกอยู่อย่างหลอมรวมในความรักของพ่อ ผู้ที่ซึมซับอยู่ในความรักอย่างสม่ำเสมอจะไม่ตระหนักถึงสิ่งใดในโลก เพราะการซึมซับอยู่ในความรักอย่างเต็มที่ พวกเขาจึงสามารถอยู่เหนือทุกสิ่งได้อย่างง่ายดาย พวกเขาไม่ต้องเพียรพยายามเลย มีการกล่าวถึงผู้ที่เปี่ยมรัก(ผู้ที่จงรักและศรัทธา)ว่า: พวกเขาหลุดไปในความรักและศรัทธาของพวกเขาอยู่เสมอ อย่างไรก็ตามสำหรับลูกๆ มีการกล่าวว่า ลูกซึมซับอยู่ในความรักอยู่เสมอ ลูกไม่ได้มีสำนึกใดๆเกี่ยวกับทางโลก จิตสำนึกของ “ของฉัน” ในแง่ของ “บ้านของฉัน ลูกของฉัน และทรัพย์สินสมบัติของฉัน” ทั้งหมดจบสิ้นลง เมื่อพ่อผู้เดียวคือ “ของฉัน” “จิตสำนึกของ ‘ของฉัน’” อื่นๆก็จบสิ้นลง จิตสำนึกของ “ของฉัน” สำหรับสิ่งอื่นๆทำให้ลูกสับสน เมื่อลูกพูดว่า “พ่อคือของฉัน” “ของฉัน” อื่นๆทั้งหมดก็จบสิ้นลง

3) บาบามีความรักอย่างลึกซึ้งต่อลูกทุกคน ไม่ว่าลูกจะยากจนหรือมั่งคั่ง มีการศึกษาหรือไร้การศึกษา ลูกทุกคนสูงส่งที่สุด ลูกแต่ละคนได้รับความรักไม่น้อยไปกว่ากัน สำหรับพ่อ ลูกทุกคนคือดวงวิญญาณพิเศษ ลูกทุกคนมีคุณสมบัติพิเศษอะไร? ลูกมีคุณสมบัติพิเศษของการรู้จักพ่อ ผู้เป็นหนึ่งในหนึ่งที่ยิ่งใหญ่ไม่รู้จัก เวลานั้นลูกรู้และได้บรรลุแล้ว ผู้คนที่นำส่งสารจากไปแล้วพูดว่า “เราไม่รู้ เราไม่รู้” เวลานั้นลูกรู้ทุกสิ่ง บัพตาดาให้ความรักและความทรงจำระลึกถึงกับดวงวิญญาณพิเศษเช่นนั้นทุกวัน ท่านเฉลิมฉลองการพบปะกับลูกทุกวัน เวลาของเวลาอมฤตเป็นเวลาสำหรับลูกโดยเฉพาะ คิวแถวของบักกัตผู้ที่จงรักและศรัทธาจะมาในภายหลัง จะมีแถวของลูกก่อน เวลาสำหรับการพบปะดวงวิญญาณพิเศษจะต้องพิเศษด้วยอย่างแน่นอน ดังนั้นจงพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณพิเศษอย่างสม่ำเสมอและเฝ้าแต่โอบน้อมในความสุข

4) ลูกบราห์มินสามารถพบยาเพื่อรักษาความเจ็บป่วยของเขาเอง อาหารหล่อเลี้ยงแห่งความสุขคือยาที่ทำงานภายในหนึ่งวินาที เช่นที่ผู้คนเหล่านั้นให้การนิยดาที่มีพลังที่จะนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงในทันที ดังนั้นเช่นกัน เมื่อบราห์มินให้ยาเม็ดแห่งความสุขกับตนเอง พวกเขาให้นิยดาแห่งความสุขให้กับตนเอง ลูกทุกคนมีสต็อกนี้ใช่หรือไม่? ลูกต้องทำให้ร่างกายของลูกทำงานบนพื้นฐานของความรู้ แสงและอำนาจ(light and might)แห่งความรู้จะช่วยให้เป็นอย่างมาก ความเจ็บป่วยทั้งหมดที่เกิดขึ้นเป็นวิธีที่จะได้รับการพักผ่อน บัพตาดาเชื้อเชิญลูกมายังอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนเป็นเวลาสองวัน เพื่อเล่นเกมของกิจกรรมที่สูงส่งของAshta(เพชรพลอยพิเศษทั้งแปด) และแล้วก็ไม่จำเป็นต้องมีหมอใดๆ ในตอนแรกผู้นำศาสนาที่เข้ามานเคยอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนเป็นเวลาหนึ่งหรือสองวัน ในทำนองเดียวกันเมื่อมีสิ่งใดเกิดขึ้นก็เพียงแค่มาท่อนอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน บัพตาดาจะพาลูกท่องทั่วในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและไปหาผู้ที่เปี่ยมรักที่จงรักและศรัทธาในลอนดอนและอเมริกา ท่านจะพาลูกท่องทั่วไปทั่วโลก ดังนั้นเมื่อไรก็ตามที่ความเจ็บป่วยมาให้คิดว่าเป็นเป็นการเชิญให้มาเยือนอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน และนั่นไม่ใช่ความเจ็บป่วย

คำถาม: อะไรคือคุณสมบัติพิเศษของชีวิตโยคีที่ง่ายดาย?

คำตอบ: ชีวิตโยคีคือชีวิตของความสุกอย่างสม่ำเสมอ ผู้ที่เป็นโยคีที่ง่ายดายจะแกว่งไกวอยู่ในชิงช้าแห่งความสุข เมื่อพ่อผู้ประทานความสุขเป็นของลูก ไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากความสุข ดังนั้นจงเฝ้าแต่แกว่งไกวอยู่ในชิงช้าแห่งความสุข ลูกได้พบพ่อผู้ประทานความสุขแล้ว ชีวิตของลูกได้กลายเป็นชีวิตที่มีความสุข ลูกได้พบโลกแห่งความสุข เหล่านี้คือคุณสมบัติพิเศษของชีวิตโยคีที่ไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความทุกข์

คำถาม: ลูกผู้ที่ย่างมากหรือสูงวัยและไม่มีการศึกษาควรจะทำงานรับใช้บนพื้นฐานของสิ่งใด?

คำตอบ: บนพื้นฐานของประสบการณ์ของพวกเขา บอกทุกคนถึงเรื่องราวของประสบการณ์ของลูก เช่นที่พี่เลี้ยงเด็กหรือยายบอกเล่าเรื่องราวให้เด็กๆ ในครอบครัวฟัง ในทำนองเดียวกันจงบอกเล่าเรื่องราวของประสบการณ์ของลูก เพียงแค่พูด

เกี่ยวกับสิ่งที่ลูกได้พบและสิ่งที่ลูกได้บรรลุมา งานรับใช้นี้ที่ลูกแต่ละคนสามารถทำได้เป็นงานรับใช้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด จงไม่
ว่างเว้นอยู่ในการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้อย่างสม่ำเสมอ นี่เป็นการทำงานที่หัดเทียมกับงานของพ่อ

พร: : ขอให้ลูกเป็นผู้เพียรพยายามที่ง่ายดายและทำให้คุณสมบัตพิเศษของการเกิดเป็นบราห์มินของลูกเป็น
ธรรมชาติของลูก

เมื่อใครเกิดมาในราชวงศ์เขาหรือเธอจะนำสำนึกนี้เข้ามาในตัวเขาหรือเธอครั้งแล้วครั้งเล่า "นั่นเป็นเจ้า
ชาย/เจ้าหญิง" การกระทำของพวกเขาก็จะเป็นเรื่องธรรมดาเนื่องจากความสนใจบางอย่าง แต่พวกเขาไม่
ลืมคุณสมบัตพิเศษของการเกิดของพวกเขา ในทำนองเดียวกันการเกิดเป็นบราห์มินคือการเกิดที่พิเศษ ดัง
นั้นการเกิดของลูกนั้นสูงส่ง ศาสนาของลูก(ธรรมะ)สูงส่ง และการกระทำ(กรรม)ของลูกสูงส่ง ให้ความยิ่งใหญ่
ใหญ่ นั่นคือให้คุณสมบัตพิเศษของชีวิตนี้อยู่ในสำนึกของลูกในลักษณะที่เป็นธรรมชาติและลูกจะกลายเป็น
ผู้เพียรพยายามที่ง่ายดาย ดวงวิญญาณที่มีชีวิตที่พิเศษไม่สามารถกระทำสิ่งใดที่ธรรมดา

คติพจน์: : เพื่อที่จะอยู่อย่างดับเบิลไลท์เบาสบายเป็นสองเท่า จงกลายเป็นผู้เอาชนะอุปสรรค

*** โอม ชานติ ***